

Hayal Kırıklığı (Ian Craib)

İçeriği Yazan: [Ece ERDAĞ](#) [1] Zaman: Per, 02/07/2009 - 06:00

Yazar: Ece ERDAĞ

Ece ERDAĞ

Sıcaktan nefes alamazken (biliyorum abartıyorum, tahammülüm düşük sıcağa, n’apabilirim!), derimin her bir gözeneğinden en iyi ısı kapasitörü olarak bildiğimiz “su” fışkırırken (peehee peehee), hâlâ “Merkezi Sinir Sistemine Giriş” dersinden bütünlemeye kalıp kalmadığımı merak ediyorken (sevgili hocam Ertan Yurdakoş için gelsin bu kısım), her şeyi bir elimle itekleyip elimdeki kitaba gömülüyorum.

Hayal kırıklıklarım geliyor aklıma. Aşağı yukarı bir ay önce depresyonun karanlık dehlizlerinde gezinip gelmişim (gelmiş miyim?). Dapdaracak tünellerde, iki büküm ilerlemeye çalışmış, yarasalardan korunmak için kapanmışım kendime doğru. Yaşamımda da çoğu zaman aynı pozisyonu aldım. Annemin ilk azarında, babamın gözlerinden ateşlerin çıktığı o anda, arkadaşım ile ilk kavgamda (ki hiç beceremem kavga etmeyi), ilkokuldaki “ben buraya çizgi çekmeye gelmedim!” isyanımda, öğretmenimin o gerzek çarpma işlemini yapamadığım gururumu incitmeye yeltendiği anda... Hayal kırıklıklarım, yaşamımı değiştiren koyu renkli bulutlarım, her daim tepemde yağmurlar yağdıran...

“Umutlarımızdan, hayal kırıklığının her zaman ardından gelen umutsuzluk yüzünden değil de, yaşamda zorlukların kendini daha sık gösterdiği alanlardan bir anlamda sakınmak için vazgeçmeye çalışabiliriz. Her şeyden tamamen emin olamayacağımıza göre hiçbir şey doğru, iyi ya da güzel değildir deyip bunlarla ilgili ciddi düşüncelere harcayacağımız enerjiden tasarruf edebiliriz. O zaman içsel yaşamımız boşalır, dışsal yaşamımızda ise insanları ve olayları genellikle alçakgönüllü amaçlarımız doğrultusunda, kinik bir yaklaşımla manipüle eder hale geliriz.”

Bilincim kendinde değil bu ara. Bilincim uçan şeylere takık. Uçan şeyleri severim; kuşlar, kelebekler, saçlar, düşünceler ve notalar... Bir de balonlar.. Bilincim havalarda... İnesi yok yeryüzüne, tutunmuş gökkuşağına, bir o yana bir bu yana sallanıp duruyor turuncuyla kırmızı arasında...

Sartre, insan bilincini bir “

Sahi, bir de kaybettiklerim vardı değil mi? En yakın zamanda dayı, biraz daha evvel Türkan Saylan (ki idealizmine vurgunumdur oldum olası), biraz daha açarsam arayı Aziz Nesin. Kesin unuttuğum bir sürü insan var sevdiğim. Ölüm ne garip şey. Gayya kuyusu gibi ölüm.

İrlandalı yazar C.S Lewis, çok sevdiği eşinin ölümünün ardından şöyle der “ A Grief Observed”

“Bu kayıt, toptan çöküşe karşı bir savunma, bir emniyet subapı olduğu derecede faydalı oldu. Ortaya çıktı ki aklımdaki diğer amaç, bir yanlış anlamaymış. Bu durumu tarif edebileceğimi düşündüm; hüznün bir haritasını çıkarabileceğimi. Ancak hüznün bir durum değil, bir süreçmiş. Ona bir harita değil, bir tarih lazımmış. O tarihi yazmayı keyfi bir noktada bırakmazsam, durmam için başka sebep yok. Her gün tarihe kaydedilecek yeni bir şey var. Keder, uzun bir vadi gibi; herhangi bir kıvrımı yepyeni bir manzarayı açığa vurabilecek dolambaçlı bir vadi. Ama dediğim gibi, herhangi bir kıvrımda; her kıvrımda değil... Bazen sürpriz bunun tersindedir; kilometrelerce geride bıraktığınızı düşündüğünüz kırın aynısıyla karşılaşırsınız. İşte o zaman merak edersiniz, yoksa daire şeklinde bir hendek mi bu, diye. Değildir... Kısmî yinelemeler vardır, ama diziliş yinelenmez.”

Keder kadar kişisel bir şeyle karşılaştığımı sanmıyorum ve çoğu zaman keder karşısında benimsenebilecek tek tutumun saygı olduğunu düşünüyorum. İçimde her sabah uyandırdığım ekstra peynirli bir keder var. Uzadıkça uzuyor. Tadı enfes, müthiş yaratıcı. Ama bir o kadar da bağıyor beni

sağa sola. Kimi zaman “yersiz” uzamaları oluyor kederin. Sezen Aksu şarkılarını sevmeyen biri olarak hep şu satırlarda patlıyor keder mesela (gözyaşları eşliğinde):

Gel de eğ, eğ şu asi başını
Kaçırma gel şu

Aradığım kurtuluşu bulamam
Gözümde kalırsa yüzümde yazılacak

yazmam

Seni pamuklara sarmalar sararım

Ne olursan güzel

kabulün yararam

Sakınma kedi dillerini

Ne bachel dillerini ne fessap sararım

Oysa nasıl da sözü “

getirmiyorum” kağıt kordlarına. Ah, yine bir kâğıt var benim. Hem de en güzelinden. En güzel ruhlaştırdı, en “kaçırma” eden... Kimsin kimsin kaçırıp kimsi grifti olmasın. Alışırım tek cüzüğü olmandan mübâhaleli bağlanma sorularını var, biliyorum. “Hayal” kâğıtları” diyeyim var sana. Ve mink bir şipşik kordunam dırdıldım kalemme... Bu kez diye bir ki gönlük kaçma sakat bir rigi değil
kimsin, gerçektir, merak ediyorum kâğıtlarını, cüzümleri mübâhaleli yemeyip, alırsın ki firi, makinelemedi fotoğraflarını, oylarını, oylarını...

Aşkta hayal kırıklığının bir kısmı, kelimeler iki farklı insanın farklı deneyimleri ve anlayışlarını iletme için ciddiyetle söylendiğinde idealin bir kez daha kaybedilmesidir. İnsanların aşka niçin âşık olduklarını anlamak zor değildir. Nasıl bazıları âşık olmaya bağımlı halde geliyorsa, bazıları da âşık olmaktan veba gibi kaçınırlar ve elbette aşktan kaçınma yollarımızdan biri de kelimelerdir.

Sahi, bir de bedenlerimiz var hayal kırıklıkları arasında... Ki, içlerinde en katlanılabilir olanı belki de...

“Bedenlerimizle ilişkilerimiz bir hayli karmaşık ve meşakkatlidir, bu ilişkinin bir kısmı bedenlerimiz tarafından sınırlandırılmış olmamızı içermektedir. Sonlu olan hayvani varoluşumuz ile görünüşe göre sonsuz olan simgesel varoluşumuz arasında acı verici bir şekilde bölünmüş insanlarız. Bedenlerimiz sadece bizi bazı şeyleri yapmaktan alıkoymakla kalmaz, aynı zamanda bedenlerimizin sonsuza dek var olmayacağını da biliriz; bedenler büyür, bozulur ve ölürlere. Ancak kafamızın içinde, sonsuza dek yaşayabilecek fikirler düşünebiliriz; dilimizle, yani söyleyebildiğimiz şeylerle ilgili olarak, ortadan kaybolacakları anlamına gelen hiçbir şey yoktur.” Olmak istediğimiz şey bir yana dursun, fiziksel olarak, psikolojik açıdan olduğumuz şey bile olmayabiliriz.

Özetle;

Delilik, sana katlanabilecek kimse bulamamaktır... Ve sanırım bu, aşkın tanımına da denk geliyor...

iletisim@politikadergisi.com

[Bu sayı, Politika Dergisi Sayı 16'da yer almıştır. Tüm haklardan özellikler ile ilgili sayıyı indirmenizi öneririz.]

Sayı 16'yı indirmek için [buraya tıklayınız.](#) [2],

Yorumlar

- [Kültür/Sanat](#) [3]

Kaynak URL (28/04/2024 - 11:24 tarihinde yazdırıldı):

<https://politikadergisi.com/makale/hayal-kirikligi-ian-craib>

Bağlantılar:

[1] <https://politikadergisi.com/pd-uye/ece-erdag>

[2] <http://www.politikadergisi.com/sites/default/files/PD16.zip>

[3] <https://politikadergisi.com/category/icerik-kategorileri/kultursanat>